

εις την πατρίδα του Ιθάκη, μη θέλων όμως να γνωρισθῆ ὑπὸ τῆς Πηνελόπης. Οδ. Γ.

ΑΙΘΩΝ, οὕτως ἐκαλεῖτο εἰς τῶν ἵππων τοῦ Ἐκτορος Ἰλ. Θ.

ΑΙΚΑΤΕΡΙΝΗ, δευτέρα Αὐτοκράτειρα τῆς Μοσχοβίας καὶ τῆς Ρωσίας. Εξάτη ἐνδοξὸς διὰ τοῦ Νόμου τοῦς ὁποίους ἐστήσθη, οἱ ὁποῖοι ἐβρόθύμισαν τὰ ἥθη τῶν ὑπηκόων τῆς, καὶ εὐκόλυναν τὸ ἐμπόριον καὶ τὰς τέχνας. Μεταξὺ εἰς τὰ λαμπρὰ καὶ ἐνδοξὰ κατορθώματα τῆς εἰς τε τὰ πολεμικὰ καὶ πολιτικά, κάμνει χρεῖα νὰ ἐγκωμιασθῆ ὡς ἄλλος τὸν ὁποῖον ἐδειξε διὰ τὴν ὑγείαν τῶν ὑπηκόων τῆς. Ἐπειδὴ ἐβροχαιώθη ὅτι τὸ ἐξάνθημα τῆς Εὐλογίας ἐπροξένει θάνατον εἰς τὸ Βασιλεῖόν τῆς πολὺ περισσότερον παρὰ εἰς ἄλλα μέρη τῆς Εὐρώπης ἠθέλησε νὰ ἐμφυλλιασθῶν οἱ ὑπηκοοὶ τῆς μὲ τὴν Βακκίαν, πρᾶγμα δυσπαράδεκτον εἰς τὸν λαόν, καὶ διαπαράδειγμα ἐμφυλλιάσθη πρῶτον αὐτὴ ἡ Ἰδία καὶ ὁ υἱὸς τῆς ὅστις ἦτον ὁ κληρονόμος τοῦ βασιλείου μὲ αὐτὸν τὸν τρόπον ἔλαβον ἡ ἄρξαι οἱ ὑπηκοοὶ τῆς καὶ ἔγινε κοινὸς ὁ ἐμφυλλιασμός. καὶ οὕτω διεφυλάχθη τὸ τέταρτον μέρος τῶν ὑπηκόων τῆς. Οἱ Ρῶσοι ἐπίστευσαν εἰς τὸν Χριστὸν τὸ 990, κατὰ τοὺς χρόνους Βασιλείου τοῦ Μακεδόνα, διὰ τῶν διδασκάλων, τοὺς ὁποίους ἔστειλε πρὸς αὐτοὺς Ἰγνάτιος ὁ Πατριάρχης Κωνσταντινουπόλεως. ἔπειτα πάλιν ἐπέστρεψαν εἰς τὴν πατριὸν θρησκείαν, μέχρις οὗ Βλοδομηρος ὁ Δοῦξ αὐτῶν ἔλαβε διὰ γυναῖκα τὴν Ἀγναν ἀδελφὴν Βασιλείου τοῦ Περφρογεννήτου Ἀυτοκράτορος τῶν Ρωμαίων

ὡν ἡ ὁποία τὸν κατέπεισε καὶ ἐβαπτίσθη αὐτὸς καὶ μετέπειτα ὅλον τὸ ἔθνος.

ΑΙΔΙΑΝΟΣ, Κλαύδιος, Ρωμαῖος, διέτριβε πάντοτε εἰς τὴν Ἰταλίαν, καὶ μόνον ὅτι δὲν ἦσαν ποτέ εἰς τὴν Ἑλλάδα, εἶχε τόσας δυνάμεις εἰς τὴν Ἑλληνικὴν διάλεκτον, ὥστε μελίγλωττος καὶ μελίφθογγος ὠνομάζετο.

ΑΙΔΙΟΣ, Μοῖρις, ἐπανομαζόμενος Ἀττικιστῆς. Συνέγραψε περὶ Ἀττικῶν καὶ Ἑλληνικῶν λέξεων, πολλὰ ὠφέλιμα. Ἐξεδόθησαν ἐν Οὐωνία τὸ 1702 εἰς εἶδος λεξικοῦ. Ἐξη κατὰ τὸ 1090. Μ.Χ.

ΑΙΔΙΟΣ, Αρριεῖδης, ἀπὸ τὴν Βιθυνίαν. Ἐξη κατὰ τὸ 180. Μ.Χ. ἦτον Γήτωρ καὶ σοφιστῆς περίφημος. Ἐκρημάτισε μαθητῆς Ἠρώδου τοῦ Ἀττικοῦ. ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον διέτριβεν εἰς Σμύρνην, καὶ διὰ τῆς εὐγένειας τοῦ κατέπεισε τὸν Μ. Ἀδρῆλιον Ἀντωνίον καὶ ἀνεκαίνησε ταύτην τὴν πόλιν, ἡ ὁποία εἶχε κρημασθῆ ἀπὸ σεισμόν, οἱ δὲ Σμυρναῖοι εἰς σημεῖον εὐγνωμοσύνης τὸν ἔστησαν χαλκοῦν ἀνδριάντα, πλησίον εἰς τὸν ἄστυ τῶν Ἀσκληπιοῦ. Ἐξη κατὰ τὸ 184. Μ.Χ. Συνέγραψε περὶ Γητορικῆς, καὶ σώζονται μέχρι τοῦδε 54. λόγοι τοῦ περὶ διαφόρων ὑποθέσεων, καὶ τινες ἐπιστολαί. Ἐξεδόθησαν δὲ Ἑλληνολατινισί ἐν Οὐωνία τὸ 1722, 1730. Μ.Χ.

ΑΙΜΙΑΙΑΝΟΣ, Κάιος Ιούλιος, ἐγεννήθη εἰς τὴν Μαυριτανίαν κατὰ τὸ 270. Μ.Χ. Οὗτος ὑπῆρξε στρατηγὸς τῶν Περσῶν, ἔπειτα δὲ ἐκηρύχθη παρὰ τῶν στρατιωτῶν Ἀυτοκράτωρ κατὰ τὸ 254. Ἐπολέμησε τοὺς Ἀυτοκράτορας Οὐαλεριανὸν καὶ Γάλλον καὶ τοὺς ἐδικῆσε. Ἐφρονεῖται δὲ ἀπὸ τοῦς στρατιώταις τοῦ εἰς

τὸν πόλεμον.

ΑΙΜΙΛΙΟΣ ΠΑΥΛΟΣ, ὁ ἐπωνομασθεὶς Μακεδονικός. (ἄλλος ὁ Παῦλος Αἰμίλιος ὁ Βάρρων, ὁ νικηθεὶς ἐν Κάναις.) στρατηγὸς τῶν Ῥωμαίων περίφημος. ἐνίκησε τοὺς Λιγούρους τὸ 142 Π.Χ. ἐκურίευσε τὸ Βασίλειον τῶν Μακεδόνων, καὶ ἔλαβε τὸν Περσέα τὸν Βασιλέα αὐτῶν αἰχμάλωτον. λέγουσι δὲ ὅτι, ζητῶν νὰ χωρίσῃ τὴν σύζυγόν του Παπιρίαν, ἀπεκρίθη εἰς τοὺς φίλους του, οἵτινες ἐθαύμαζον, καὶ τὸν ἑρώτων τὴν αἰτίαν τοῦ χωρισμοῦ μιᾶς τοιαύτης εὐμόρφου καὶ φρολίμου γυναικός. “ ἴδετε τὸ ὑπόδημά μου εἶναι νέον καὶ εὐμορφον, ὅμως ἀναγκάζομαι νὰ τὸ ρίψω, καθότι ἐγὼ αἰσθάνομαι ὅτι με ἠλίθει. ,, οὗτος ἀπέθανε κατὰ τὸ 168. Π.Χ.

ΑΙΜΙΛΙΟΣ ΜΑΚΡΩΝ, Ἰταλὸς ἀπὸ τὴν Βερένην, σύγχρονος τοῦ Ποιητοῦ Οβιδίου, ποιητὴς καὶ αὐτὸς περίφημος. Ἐκ τῶν ποιημάτων του σώζεται μόνον τὸ περὶ ἐνεργειῶν τῶν χόρτων, ἐκδοθὲν ἐν Νεαπόλει κατὰ τὸ 1477.

ΑΙΜΩΝ, εἷς τῶν ὑποστρατηγῶν τοῦ Νέσσορος ἐκ Πύλου, υἱὸς τοῦ Κρέοντος Βασιλέως τῶν Θηβῶν.

ΑΙΝΕΑΣ, Θηβαῖος, χοροδιδάσκαλος. κατὰ Σχολ. Πίνδ. τὸν ὁποῖον ὁ Πίνδαρος μετεχειρίζετο βοηθὸν μὴ δυνάμενος μόνος εἰς τὸ κοινὸν διὰ τὸ ἰσχνόφωνόν του νὰ ἐκφράζηται εἰς τοὺς χοροὺς τὰ ποιήματά του.

ΑΙΝΕΑΣ, στρατηγὸς τις τῶν Κορινθίων. Θουκ.

ΑΙΝΕΑΣ, ἕτερος στρατηγὸς ἐκ τῆς Στυμφαλίδος πόλεως τῆς Ἀρκαδίας. Ἐσ.

ΑΙΝΕΪΑΣ, στρατιωτικὸς καὶ πεπαι-

δευμένος. Οὗτος ἐξέδωκε βυγγράμματα στρατηγικά, ἐξ ὧν σώζεται ἐν ἐπιγραφόμενον, Τακτικὸν καὶ πολιορκητικόν. ἔζη κατὰ τὸ 360. Π.Χ.

ΑΙΝΕΪΑΣ, Γαζαῖος, Πλατωνικὸς φιλόσοφος, μαθητὴς τοῦ Ἱεροκλέους. ἔγινε χριστιανός, καὶ ἐμαρτύρησε κατὰ τὸ 484. Συνέγραψε διαλογικῶς, περὶ ἀθανασίας ψυχῆς, καὶ ἀναστάσεως τῶν νεκρῶν.

ΑΙΝΕΤΟΣ, υἱὸς τοῦ Δηϊῶνος Βασιλέως τῆς Φωκίδος, καὶ τῆς Διομήδης θυγατρὸς τοῦ Εὐθύου. Ἀπολλοδ.

ΑΙΝΕΪΣ, υἱὸς τοῦ Ἀπόλλωνος καὶ τῆς Σπείθης, πατὴρ τοῦ Κυζίκου. Ορφ. Ἀργ.

ΑΙΝΗΣΙΔΑΜΟΣ, υἱὸς τοῦ Πεταϊκοῦ, καὶ πατὴρ τοῦ τυράννου Θήρωνος ἐν Ἀκράγατι. Πίνδ. Ολ.

ΑΙΝΗΣΙΔΑΜΟΣ, ἐκ Κνωσσοῦ ζῶν κατὰ τοὺς χρόνους τοῦ Ἀδγούσου. Σκεπτικὸς φιλόσοφος. Φώτ.

ΑΙΝΙΚΟΣ, Ἀθηναῖος, ποιητὴς κωμικὸς τῆς παλαιᾶς κωμωδίας. Συνέγραψε δράματα, ἐπιγραφόμενα Ἀντεία.

ΑΙΟΛΟΣ, υἱὸς τοῦ Ἑλληνοσ καὶ τῆς Νύμφης Ορτηίδος, ἕκγονος τοῦ Δευκαλίωνος, Βασιλεὺς εἰς Θεσσαλίαν κατὰ τὸ 1913. Π.Χ. ἐξ οὗ κατήγοντο οἱ Αἰολεῖς. Νυμφευθεὶς τὴν Ἐναρέτην ἐγέννησε τὸν Κριθέα, Σίσυφον, Σαλμωνέα, Δηϊῶνα, Μάγνην, καὶ Περιτέρην. θυγατέρας δὲ τὴν Κανάκην, Ἀλκυόνην, Πεισιδίκην, Καλύκην, καὶ Περιμήδην. Ἀπολλοδ.

ΑΙΟΛΟΣ, μυθολογούμενος Θεὸς τῶν ἀνέμων.

ΑΙΟΛΟΣ, ἐκ Λυρνησοῦ πόλεως τῆς Φρυγίας, ὅστις ἠκολούθησε τὸν Αἰγείαν εἰς τὴν Ἰταλίαν. Οὐίργ.

ΑΙΠΥΤΟΣ, υἱὸς τοῦ Ἐλέτου Βασιλέ-

E. J. ... 2006

ως τῆς Φαισάνης ἐν Ἀρκαδίᾳ, τοῦ ὁποῖου ὁ τάφος ἦτον ἐπὶ τοῦ ὄρους τῆς Κυλλήνης. Ομ. Ἰλ. Β.

ἌΙΠΥΤΟΣ, υἱὸς τοῦ Κρυσφόντου, καὶ τῆς Μερόπης θυγατρὸς τοῦ Κυβέλου, εἰς τῶν Ηρακλειδῶν. ὁ Ἄιπυτος ὄμως διασωθεὶς πλησίον τοῦ πάππου τοῦ Κυβέλου, ἀνετράφη παρ' αὐτῷ, ἕως οὗ φθάσας εἰς ἡλικίαν καὶ ἐπιστρέψας εἰς Μεσσήνην ἐφόνευσε τὸν Πολυφόντην, καὶ ἐπανέκτησε τὴν πατρικὴν βασιλείαν. Απ.

ἌΙΠΥΤΟΣ, υἱὸς τοῦ Νηλέως, καὶ ἕκγονος τοῦ Κρόνου· οὗτος λέγεται ὅτι ἔκτισε τὴν ἐν Καρίᾳ πάλιν Πριήνην.

ἌΙΣΑΚΟΣ, υἱὸς τοῦ Πριάμου καὶ τῆς Αἰσίθης, ἔμπειρος ἐξηγητὴς τῶν ὄνειρων· οὗτος προεῖπε τὴν δυσυχίαν τῆς Τρωάδος ἣτις ἔμελλε νὰ προξενηθῇ διὰ τοῦ Πάριδος. Απολλοδ.

ἌΙΣΙΜΟΣ, ἀδελφὸς τῆς Ἀντικλείας μητρός τοῦ Οδυσσεύως, καὶ πατὴρ τοῦ Σίνωνος.

ἌΙΣΧΙΝΑΔΑΣ, παρ' Ἀριστοφ. χωρικός τις ἐν τῇ Ἀττικῇ, διατρέδων πάντοτε εἰς τοὺς ἀγροὺς αὐτοῦ.

ἌΙΣΧΙΝΗΣ, υἱὸς τοῦ Ἀτρομήτου καὶ τῆς Γλαυκοθέας, Ἀθηναῖος, ἀγενής, μικρᾶς καταστάσεως, ῥήτωρ περίφημος. ἐχρημάτισε μαθητὴς τοῦ Ἰσοκράτους καὶ τοῦ Πλάτωνος, καὶ τόσον εὐδοκίμησεν εἰς τὴν ῥητορικὴν, ὥστε μόνον εἰς τὸν Δημοσθένην ἔδωκε τὰ πρωτεῖα, μετὰ τὸν ὁποῖον πολλάκις ἦλθε καὶ εἰς φιλονεικίαν. ἔζη κατὰ τὸ 330. Π.Χ. Ἀπέθανε εἰς τὴν Σάμον. ἔλαβε φήμην μεγάλην διὰ τὴν εὐγλωττίαν του. οἱ Ἕλλητες ὠνόμασαν τοὺς τρεῖς λόγους του τοὺς σωζομένους, τρεῖς Χάριτας. Σῶζονται καὶ

αἱ ἐννέα ἐπιστολαί, τὰς ὁποίας ἔγραψε πρὸς τοὺς Ἀθηναίους ὄν εἰς τὴν ἐξορίαν.

ἌΙΣΧΙΝΗΣ ἔπονομαζόμενος Σωκρατικός φιλόσοφος, υἱὸς Λυσανίου τοῦ Ἀλκαιοποιοῦ· ἐγεννήθη εἰς τὰς Ἀθήνας, ἐχρημάτισε μαθητὴς καὶ ὁπαδὸς τοῦ Σωκράτους. ἐκ τῶν Συγγραμμάτων του σώζονται μόνον τρεῖς Διάλογοι, οἵτινες ἐξεδόθησαν ἐν Λειψία κατὰ τὸ 1766 Μ.Χ.

ἌΙΣΧΙΝΗΣ ὁ Μιτυληναῖος, ὁ ἐπονομασθεὶς ῥητορομάσιξ.

ἌΙΣΧΙΝΗΣ, Νεαπολίτης, φιλόσοφος Ἀκαδημαϊκός, μαθητὴς Μελανθίου τοῦ Ροδίου.

ἌΙΣΧΙΝΗΣ Ἀρκάς, μαθητὴς τοῦ Ἰσοκράτους.

ἌΙΣΧΙΝΗΣ, Μιλήσιος, πολιτικός Συγγραφεύς.

ἌΙΣΧΙΝΗΣ, Ἀνδριαντοποιός.

ἌΙΣΧΙΝΗΣ, συγγραφεύς περὶ ῥητορικῆς τέχνης.

ἌΙΣΧΥΛΟΣ, υἱὸς τοῦ Εφορίωνος, ἐγεννήθη εἰς τὴν Ἐλευσίνα τῆς Ἀττικῆς, ποιητὴς περίφημος. ὠνομάσθη πατὴρ τῆς Τραγωδίας· ἔδωκεν εἰς τοὺς Ποιητὰς τὴν προσωπίδα καὶ τὸ ὑποδημάτιον, καὶ τοὺς ἔκαμε νὰ κατασκευάσωσιν ἐν ἁμάξιον ἀντὶ θεάτρου, τὸ ὁποῖον μετεχειρίζετο ὁ Θεσπίδης. ὁ Σοφοκλῆς, ποιητὴς τραγικός ἐμβόηκεν μ' αὐτὸν εἰς ἄμιλλαν, καὶ τὸν ὑπερέβη εἰς μίαν Τραγωδίαν· ὅθεν ὁ Αἰσχύλος ἀπὸ τὴν ὑπέρμετρον φιλοτιμίαν του ἀφῆκε μελύπην τὰς Ἀθήνας, καὶ ἀπέρασεν εἰς τὴν Σικελίαν, ὅπου καὶ ἀπέθανε κατὰ τὸ 456. Π.Χ. Λέγουσιν, ὅτι ἀπέθανε μετὰ παράδοξον θάνατον. Αὐτὸς βασύζων χελώνην ἀρκετὰ μεγάλην, τὴν ἀφῆκε κατὰ τὴν τὸν ἄστυ γαίαν του

ἐπὶ τῆς φαλάκρας αὐτοῦ, νομίσας αὐτὴν λευκὴν πέτραν, καὶ τὴν ἐσύντριψε. Συνέγραψε ἐννενηκόντα Τραγωδίας κατὰ τὸν Φαβρίκιον· ἐκ τούτων σώζονται μόνον ἑπτὰ.

ΑἴσωΝ, ὁ πατὴρ τοῦ Ἰάσωνος, υἱὸς τοῦ Κριθέως, καὶ ἀδελφὸς τοῦ Πελίου, τοῦ Νηλέως, καὶ ἄλλων, φθάσας εἰς ἑσθότατον γῆρας, ἀνεισώθη διὰ τῆς παρακλήσεως τοῦ Ἰάσωνος.

Αἴσωπιος, αὐτοποιῶς περίφημος, νομίζεται κατὰ τὴν κοινὴν γνώμην Φρύγιος. ἐγεννήθη δούλος· ὅθεν ἐλέπων τὴν εὐτέλειαν τῆς γενεᾶς του, καὶ ὅτι δὲν εἶχεν ὑπόληψιν καὶ τιμὴν μεταξὺ τῶν ἀνθρώπων μόνον ὅτι εἶχεν ἐκπαιδευθῆ ἀπὸ τὸν φιλόσοφον Ἰάδμωνα, πρὸς τὸν ὁποῖον εἶχον τὸν πωλήσει, ἐδόθη εἰς τὸ νὰ συνθέσθῃ μύθους, ἐπιτηδεῖους καὶ εὐαρέστους· ταῦτα ἐπροξέντησαν εἰς αὐτὸν μεγάλην ὑπόληψιν εἰς ὅλην τὴν Ἑλλάδα· φθάσασα δὲ ἡ φήμη τῆς σοφίας του εἰς τὰ ὦτα τοῦ Κροίσου τὸν ἐπῆρε εἰς τὸ παλάτιόν του ὅπου διέμεινε ἕως τέλους τῆς ζωῆς του. ἔζη τὸ 628. Π. Χ.

Αἴσωπιος Σοφιστῆς, ἀναγνώστης τοῦ Μιθριδάτου Βασιλέως τοῦ Πόντου. ἔγραψε περὶ τῆς Ἑλένης, ὅπου ἀναφέρει ὅτι εὐρίσκεται ἐν Ἰοψάριον μέγα ὀνομαζόμενον Πάνας, καὶ μέσα εἰς αὐτὸ γεννᾶται μία πέτρα ἀσράπτουσα, ἡ ὁποία ἀνάπτεται ὑπὸ τοῦ Ἡλίου, καὶ ἐνεργεῖ εἰς τὸ νὰ διεγείρῃ τὴν ἀγάπην εἰς τοὺς ἀνθρώπους· ἔγραψε καὶ ἐγκώμιον εἰς τὸν Μιθριδάτην.

Ἀκάκος, υἱὸς τοῦ Λυκάονος, ὅστις ἔκτισε τὴν πόλιν Ἀκακήσιαν εἰς τὴν Ἀρκαδίαν. Πλυσ.

Ἀκάμας, υἱὸς τοῦ Θησέως καὶ τῆς Φαίδρας. Οὗτος ἐσάλη ὑπὸ τῶν Ἑλλήνων μὲ τὸν Παλαμήδην καὶ Διομήδην εἰς τὴν Τρωάδα διὰ νὰ ζητήσωσι τὴν Ἑλένην. εἰς τὸ διάστημα δὲ αὐτῆς τῆς πρεσβείας ἐγέννησεν υἱὸν μὲ τὴν Λαοδίκην θυγατέρα τοῦ Πριάμου, τὸν ὁποῖον ἀνέθρεψεν ἡ Αἴθρα, ἡ μήτηρ τοῦ Θησέως· εἰς δὲ τὴν ἄλωσιν τῆς Τρωάδος ὁ Ἀκάμας καὶ ὁ Δημοφῶν ἠλευθέρωσαν τὴν Αἴθραν καὶ τὸν υἱὸν του, ἀπὸ τὰς χεῖρας τῶν Ἑλλήνων.

Ἀκάρναν, υἱὸς τοῦ Ἀλκμαίονος καὶ τῆς Καλλιρρόης θυγατρὸς τοῦ Ἀχελώου, ἔκγονος τοῦ Ἀμφιάρεω, ὅστις ἐλθὼν ἐκ τῆς πόλεως Ψωρίδος, εἰς τὸ μέρος τῆς Ἠπείρου, τὸ ὁποῖον ἀπ' αὐτοῦ ὠνομάσθη Ἀκαρνανία, ἐκατοίκησεν ἐνταῦθα, φέρων καὶ μίαν ἀποικεῖαν. Ἀπολλόδ.

Ἀκαστος, υἱὸς τοῦ Πελίου, οὗτος ἐνυμφεύθη τὴν Κρηνηίδα, ἡ καθὼς ἄλλοι λέγουσι, τὴν Ἰπολίτην· ἀλλ' αὐτὴ, ἐπειδὴ ἠράσθη τὸν Πηλέα, καὶ αὐτὸς δὲν ἐδείκνυε κἀνὲν σημεῖον ἀγάπης πρὸς αὐτὴν, τὸν ἐσυκοφάντησε πρὸς τὸν σύζυγόν της, ὅτι τὴν ἐνοχλεῖ. ὅθεν ὁ Ἀκαστος ἔκβαλε τὸν Πηλέα εἰς τὸ κυνήγιον, εἰς τὸ Πήλιον ὄρος, ὅπου καὶ ἀφῆκεν αὐτὸν ἄοπλον διὰ νὰ τὸν φάγωσι τὰ θηρία· ἀλλ' οἱ Θεοὶ τὸν ἐβοήθουν, καὶ ἐφόνευσεν ὅσα θηρία ἀπῆντησεν. ἐπιστρέψας δὲ ἀβλαβῆς εἰς τὴν πόλιν, ἐφόνευσε καὶ αὐτὸν καὶ τὴν γυναῖκα του.

Ἀκταῖος, ἀνδρεῖος στρατηγὸς τῶν Ρωμαίων, ἐνίκησε μὲ θρίαμβον τὸν Ἀντίοχον περὶ τὰ 563, καὶ ἐπῆρε πολυτίμα λάφυρα, ἀγγεῖα ἀργυρᾶ, γλυπτὰ, σεφάνους χρυσοῦς, καὶ μεγαλοπρεπεῖς,

φορέματα, καὶ ἄλλα διάφορα, καὶ τὰν ἐδίωξεν ἀπὸ τῆν Ἑλλάδα.

ἈΚΟΝΤΙΟΣ Κῶος, νέος ὠραῖος, ἄλλ' ἀπλοῦς τὸν τρόπον. Οὗτος ἰδὼν εἰς τὸν ἐν Δῆλῳ ναὸν τῆς Ἀρτέμιδος, τὴν Κυδίππην, νέαν ἐγχώριον ὠραίαν, τάσον ἐπρώθη ἀπὸ τὰ κάλλη της, ὥστε ἔγραψε εἰς μῆλον τοὺς λόγους τούτους "σὺ ὠραεστάτη κόρη θέλεις με εἶσαι κατὰ πάντα τρόπον σύζυγός μου, καὶ ῥίψας αὐτὸ εἰς τοὺς πόδας τῆς νέας, ἐξέκετο διὰ νὰ λάβῃ ἀποκρισιν. ἡ δὲ Κυδίππη ἐπῆρε τὸ μῆλον, καὶ ἀφοῦ ἀνέγνωσε τὴν γραφὴν αὐτοῦ τὸ ἔδειξεν εἰς τοὺς γονεῖς της, οἵτινες θαυμάσαντες τὴν ἀπλότητα τοῦ νέου, ἀπεκρίθησαν ἀσειζόμενοι, ὅτι θέλει γίνεαι τὸ θέλημά του. ἔπειτα λησμονήσαντες τὴν ὑπόσχεσίν των καὶ τὸν νόμον, ὅστις ἔλεγεν, ὅτι πρέπει νὰ ἐκπληροῦται πᾶσα ὑπόσχεσις γινομένη εἰς ἐκείνον τὸν ναὸν, ἀπεφάσισαν νὰ ὑπανδρεύσωσι τὴν θυγατέρα των με ἄλλον τινὰ νέον ἐγχώριον· ἀλλ' ὁσάκις ἐπλησίαζον αἱ ἡμέραι τῶν γάμων, ἡ Κυδίππη ἐκυριεύετο ἀπὸ σφοδροῦς σπασμούς. τέλος μαθόντες παρὰ τοῦ χρησμοῦ, ὅτι ἔπρεπε νὰ ἐκπληρώσωσι τὴν ὑπόσχεσίν των, ἔδωκαν τὴν Κυδίππην εἰς τὸν Ἀκόντιον, καὶ οὕτως ἐπληρώθη ἡ ἐγκάρδιος αὐτοῦ ἐπιθυμία.

ἈΚΟΥΜΕΝΟΣ, περίφημος Ἰατρός ἐν Ἀθήναις, φίλος τοῦ Σωκράτους. Πλάτ.

ἈΚΟΥΣΙΛΑΟΣ, Ἀθηναῖος, ὁ ἐπονομαθεὶς ἀγαθός. Οὗτος ἐσπούδαζεν εἰς τὰς Ἀθήνας, ἔπειτα ἦλθεν εἰς τὴν Ρώμην ἐπὶ τοῦ Γάλβα, καὶ διατρίψας ἐκεῖ ἀπέκτησε πολλὰ χρήματα, διὰ τῶν ῥητορικῶν του λόγων, καὶ ἀφῆκεν εἰς τοὺς

Ἀθηναίους τοκισμένα χρήματα ἄπειρα.

ἈΚΟΥΣΙΛΑΟΣ, ἐξ Ἀργους, υἱὸς τοῦ Κάβα, ἀπὸ πόλεως Κερκιάδος, Ἰσθμικὸς παλαιότατος.

ἈΚΡΙΑΣ, εἷς τῶν μνηστῆρων τῆς Ἰπποδαμείας, φονευθεὶς ὑπὸ τοῦ πατρὸς αὐτῆς Οἰνομάου. Πaus.

ἈΚΡΙΣΙΟΣ, Βασιλεὺς τοῦ Ἀργους· Οὗτος μάλιστα παρὰ τοῦ χρησμοῦ, ὅτι ἔμελλε νὰ φονευθῆ ἀπὸ τὸν ἔκγονόν του, ἔκλεισε εἰς χαλκοῦν πύργον τὴν μονογενῆ του θυγατέρα Δανάην διὰ νὰ μὴ τεκνοποιήσῃ· μαθὼν δὲ ὅτι αὐτὴ ἐγέννητε παιδίον ἔκλεισεν αὐτὴν ὁμοῦ μετὸ βρέφος εἰς ἓν κιβώτιον, καὶ τὸ ἀφῆκεν εἰς τὴν θάλασσαν. τὸ δὲ κιβώτιον κατήντησεν εἰς τὴν νῆσον Σέριφον, ὅπου ὁ ἐκεῖ βασιλεύων Πολυδεύκης ὑποδεχθεὶς φιλοφρόνως τὴν Δανάην, ἀνέθρεψε καὶ τὸν υἱὸν αὐτῆς Περσεά. ὁ δὲ Περσεὺς ἠλικιωθεὶς ἐπεθύμησε νὰ περιέλθῃ τὸν κόσμον καὶ διαβαίνων ἀπὸ τὴν Λάρισσαν τῆς Θεσσαλίας, ἐφόνευσε μετὸν δίσκον τὸν πάππον του Ἀκρίσιον.

ἈΚΡΟΠΟΛΙΤΗΣ ΓΕΩΡΓΙΟΣ, Κωνσταντινουπολίτης, συγγενὴς τῆς Βασιλικῆς οἰκογενείας. τὰ Συγγράμματά του εἶναι ἡ Φυσικὴ του, ἣτις παραβάλλεται μετὸν τοῦ Ἀριστοτέλους, καὶ ἡ Θεολογία του μετὸν τοῦ Πλάτωνος. ἐγεννήθη κατὰ τὸ 1220. καὶ ἀπέθανε κατὰ τὸ 1282. Μ. Χ.

ἈΚΡΟΤΑΤΟΣ, υἱὸς τοῦ Βασιλέως Κλεομένους του Β'. Σπαρτιάτης. ὅστις φωνὸν ἐκ τῆς Λακεδαιμόνος, ἦλθεν εἰς τὴν Σικελίαν πρὸς βοήθειαν τῶν Ἀκραγαντίνων. Διοδ.

ἈΚΡΟΤΑΤΟΣ, ἔκγονος τοῦ πρώτου

Βασιλείως τῆς Σπάρτης. Πλούτ.

ἌΚΡΩΝ, Ακρογαντῆνος Ιατρός υἱὸς τοῦ Ξένωνος. Ἐξῆ πρό τοῦ Ἰπποκράτους, ἔγραψε περί Ιατρικῆς εἰς ὄψικτὴν φράσιν.

ἌΚΤΑΪΟΣ, Πρῶτος καὶ ἀρχαιοτάτος Βασιλεὺς τῆς Αττικῆς, πατὴρ τοῦ Βρυσίθωνος, καὶ τῆς Αγραύλου γυναικὸς τοῦ Κέκροπος. Απολλοδ.

ἌΚΤΑΪΟΣ, πατὴρ τοῦ Τελαμῶνος, τὸν ὁποῖον ἐγέννησεν ἐκ τῆς Γλαύκης.

ἌΚΤΑΪΩΝ, υἱὸς τοῦ Αρισαίου καὶ ἔκγονος τοῦ Κόδμου.

ἌΚΥΛΑΣ, καλὸς Γραμματικὸς καὶ Μουσικὸς.

ἌΚΥΛΑΣ, ἕτερος Φιλόσοφος ἔγραψε σχόλια λογικὰ περί συλλογισμῶν.

ἈΛΑΒΑΝΔΟΣ, υἱὸς τοῦ Καρρῶος καὶ τῆς Καλλιρρόης, ὅσιν λέγεται, ὅτι ἔκτισε τὴν πόλιν Ἀλάβανδα εἰς τὴν Καρίαν, Στεφ, Βυζ.

ἈΛΑΛΚΟΜΕΝΙΑ, ἡ Ἀλαλκομενῆς. Στράβ.

ἈΛΑΛΚΟΜΕΝΙΑ θυγάτηρ τοῦ Ωγύγου, ἐξ ἧς κατ' ἄλλους λέγεται, ὅτι ὠνομάσθη ἡ ἐν Βοιωτίᾳ μικρὰ πόλις Ἀλαλκομεναί Πausan.

ἈΛΑΛΚΟΜΕΝΗΣ, ἀρχαῖος Ἥρωσ τῆς Βοιωτίας.

ἈΛΑΜΑΝΗΣ, Λοτῆζος, Ἰταλὸς, ἀπὸ τὴν Φλωρεντίαν, ἐνδοξος Φιλόσοφος, καὶ περίφημος Ποιητής. ἀφῆκε πολλὰ Συγγράμματα εἰς τὸ Ἰταλικόν. ἀπέθ. κατὰ τὸ 1556. Μ.Χ.

ἈΛΑΪΡΪΚΟΣ, Πρῶτος Βασιλεὺς τῶν Γόθων, ἐπαρχία τῆς Μολδαυίας. Αφῶ ἐκυρίευσε τὴν Ελλάδα καὶ τὴν κατηφάνισε, ἀπεφάσιτε νὰ ἐξουσιάσῃ καὶ τὴν Ἰταλίαν κατὰ τὸ 410. περιεκύκλωσε τὴν

Ῥώμην, καὶ τὴν ἐκυρίευσε.

ἈΛΒΑΝΟΣ Φραγγῆσκος, Ἰταλὸς ἀπὸ τὴν Βολονίαν. ἐξάριστος Ζωγράφος. Βπωνομάσθη Ζωγράφος τῶν χαρίτων. Απέθ. κατὰ τὸ 1660. Μ.Χ.

ἈΛΒΕΡΤΗΣ Λέων Βατίσας, Ἰταλὸς ἀπὸ τὴν Φλωρεντίαν, μαθηματικὸς, πεπαιδευμένος εἰς πᾶσαν ἐπιστήμην καὶ ἀρχαιολόγος. Αφῆκε πολλὰ Συγγράμματα τῆς Αρχιτεκτονικῆς, Ζωγραφικῆς, καὶ Γλυπτικῆς. Οὗτος ἐρεῦρεν ἐν ἐργαλεῖον διὰ τοῦ ὁποῖου ἐμέτρα μὲ εὐκολίαν καὶ βεβαιότητα τὰ βάθη τῶν Θαλασσῶν.

ἈΛΒΕΡΟΝΗΣ, Ἰταλὸς υἱὸς κηπουροῦ, Ἐγενεν ἱερὺς ἔπειτα ἐπίσκοπος. Ἦτον πολμηρὸς καὶ φιλόδοξος. Ο Βασιλεὺς τῆς Ἰσπανίας Γίλιππος Ε'. τὸν εἶχε μουσικὸν γραμματέα, εἰς ὀλίγον δὲ διάστημα καιροῦ, ὁ Πάπας τὸν ἐρυλάκωσεν. ὑποπτευθεὶς ὅτι αὐτὸς εἶχε προδώσει τὴν πατρίδα εἰς τοὺς Τούρκους, Απέθ. εἰς τὴν Ῥώμην κατὰ τὸ 1752.

ἈΛΒΕΡΤΟΛΙΟΣ Ἰάκωμος, Ἰταλὸς Αρχιτέκτων. Διὰ τὴν ἀξιοτήτά του καὶ ἐπιτηδειότητα εἰς αὐτὴν τὴν τέχνην, οἱ ἀκαδημαϊκοὶ φίλοι του τὸν ἔστησαν ἐν ἄγαλμα εἰς τὸ ἐν Μιλάνῳ βασιλικὸν πανεπιστήμιον. Απέθ. κατὰ τὸ 1805. εἰς ἡλικίαν χρόνων 41.

ἈΛΒΙΝΟΒΑΝΟΣ, Γάιος, Ἰππεὺς Γωμάιος, σύγχρονος τοῦ Οβιδίου. Συνέγραψεν εἰς σίχους Ἡρωϊκοὺς Θησηιάδα. ἦτοι περί τῶν πράξεων καὶ κατορθωμάτων τοῦ Θησεῦς. Ἐξῆ κατὰ τὸ 30. Π.Χ.

ἈΛΒΙΝΟΣ Πλατωνικὸς Φιλόσοφος. Ἐξῆ εἰς τὸν καιρὸν τοῦ Ἀλκίνοος μὲ τὸν ὁποῖον συμφωνεῖ μεγάλως κατὰ τὴν αἰ

ρεσιν ὄνομα, καὶ Συγγράμματα.

ΑΛΒΟΥΚΑΖΗΣ, ἐπίσημος χειρουργὸς τῶν Αράβων. Οὗτος ἐτίμησεν ὀπισθεῖν τὴν χειρουργικὴν μεταξὺ τῶν Αράβων. αἰχειρουργικαὶ πράξεις τὰς ὁποίας περιγράφει προξενῶν φρίκην εἰς τὰς εὐαισθητοὺς ψυχὰς διὰ τὸ σκληρὸν τῶν πράξεων. Ἱστορικός τις τῶν Αράβων ἄνοματι Αβι-ουσίης, ἐπαριθμῶν σχεδὸν τριακοσίους ἰατροφίλοσοφούς, καὶ συγγραφεῖς Α. αβας Μωαμεθανούς. ἐξ αὐτῶν ἐστημειώσαμεν τοὺς ἐγκριτοτέρους.

ΑΒΟΥΚΕΡΚΗΣ, ἐνδοξὸς στρατηγὸς τῆς Πορτογαλλίας, ἄνθρωπος φρόνιμος, δίκαιος, ἀφιλοκερδής, καὶ φιλάνθρωπος. ἔκαμε μεγάλα ἀνδραγαθήματα εἰς τὴν Περσίαν καὶ εἰς τὰς Ἰνδίας, ἀπέθ. κατὰ τὸ 1515. εἰς ἡλικίαν χρόνιον 65. ὁ Βασιλεὺς τῆς Περσίας τὸν ἐζήτησε γὰρ πληρώσει φόρον δια μίαν πολιτείαν, τὴν ὁποίαν εἶχεν εἰς τὴν ἔξουσίαν του εἰς τὴν Περσίαν. αὐτὸς δὲ τὸν ἔστειλε σπαθία καὶ βόλια λέγων “ Ἰδοὺ τὰ ἀργύρια τὰ ὁποῖα πληρῶνει ὁ Βασιλεὺς τῆς Πορτογαλλίας διὰ φόρον.

ΑΛΦΟΙΡΑΤΗΣ Φραγγῆσκος, Φιλόσοφος, ποιητὴς ἄριστος, καὶ πολλὰ ἐρισμένοσ ἐπαγγέλλετο τὴν Ζωγραφικὴν, Γλυπτικὴν, ἀρχιτεκτονικὴν καὶ Μουσικὴν ἔκαμε καὶ συγγράμματα περὶ αὐτῶν τῶν τεχνῶν. Ο Βασιλεὺς τῆς Πρωσίας τὸν ἐτίμησε καὶ τὸν ἔκαμε μέγαν ἀρχοντα τῆς Πρωσίας. Οὗτος ἐγεννήθη εἰς τὴν Βενετιαν, καὶ ἀπέθ. εἰς τὴν Πίζαν κατὰ τὸ 1764.

ΑΛΔΡΟΥΒΑΝΤΗΣ, ὁ Οδυσσεὺς τῆς Βολνίας. ἐτάθη μέγας ὀδαιπὸρος καὶ σλαμπρὸς φυσιολόγος. Συνέγραψε μίαν

Φυσικὴν Ἱστορίαν εἰς 16. τόμους, διὰ τὴν ὁποίαν ἐφείρεν ὅλην τὴν πατρικὴν του κατάσασιν, καὶ ἀπέθανε τυφλὸς καὶ πτωχὸς εἰς τὸ Νοσοκομεῖον τῆς Βολνίας κατὰ τὸ 1605. ἄλλοι ἀνοῦνται τοῦτο τὸ ὕψερρον καὶ λέγουσιν ὅτι ἀπέθανεν εἰς τὸν οἶκόν του περικυκλωμένος ἀπὸ φίλους του καὶ ἀπὸ μαθητὰς του.

ΑΛΕΜΒΕΡΤΗΣ Ἰωάννης, σοφὸς, μουσικὸς γραμματεὺς τῆς Γαλλικῆς Ἀκαδημίας. Ἐγεννήθη εἰς τὰ Παρίσια κατὰ τὸ 1717. Οὗτος συνέγραψε τὸν πρόλογον τῆς Γαλλικῆς Ἐγκυκλοπαιδείας, καὶ ἐτιμήθη μεγάλως. ἀπέθ. κατὰ τὸ 1783.

ΑΛΕΞΑΝΔΡΑ, θυγάτηρ τοῦ Πριάμου, ἥτις ἀλλέως ἐλέγετο Κασάνδρα.

ΑΛΕΞΑΝΔΡΑ, οὗτος ἐπιγράφεται καὶ μίαν τραγωδίαν τοῦ ποιητοῦ Λυκόφρονος. Λουκίαν.

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ, Ἀφροδισιεύς, (πόλις Ἀφροδισία εἰς Κόρινθον τῆς πελοποννήσου.) Φιλόσοφος περιπατητικὸς, μαθητὴς τοῦ Ἀριστοτέλους. ἔζη κατὰ τὸ 211. Π.Χ. ἤξευρε καλῶς τὰς Ἀριστοτελικὰς λέξεις, καὶ μόνον αὐτὰς μετεχειρίζετο, χωρὶς γὰρ ἐνόηθ' ἄλλας νεωτέρων. Οἱ Ἀράβες καὶ οἱ Ἕλλητες ἀφῆκαν σχεδὸν τὸ ὄνομα τοῦ Ἀριστοτέλους, καὶ ἔφερον πάντοτε εἰς μαρτυρίαν τὸν Ἀφροδισέα. Εὕρισκονται καὶ πολλὰ συγγράμματα αὐτοῦ περὶ Εἰμαρμένης, καὶ ἄλλων πολλῶν.

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ, ὁ Ἴατρος, ἀπὸ τὴν Λυδίαν Ἐπαρχίαν τῆς Ἀσίας· ὁ πατήρ του ἦτον Ἴατρος ἄριστος ὀνομαζόμενος Στέφανος· εἶχεν ἀκόμη τέσσαρας ἀδελφούς περιφθίμους, ὁ εἰς ὀνομάζετο Διόκορος, ἦτον Ἴατρος. ὁ ἄλλος Ἀνθίμιος, περίφημος μαθηματικὸς καὶ ἀοριστητικὸν

τὸν ὁποῖον εἶχεν ὁ μέγας Ιουστινιανὸς ὁ
Αὐτοκράτωρ εἰς τὴν οἰκοδομὴν τῆς **Αγί-
 ας Σοφίας**· ὁ ἄλλος ὠνομάζετο **Ολυμπι-
 ὄδωρος**, περίφημος νομικός, καὶ ὁ ἔσχα-
 τος **Μητροδῶρος ὁ Γραμματικός**. **Εξῶν**
 κατὰ τὸ 565. **Μ. Χ.**

ἈΛΕΞΑΝΔΡΟΣ Αἰτωλὸς ἀπὸ τῆν **Η-
 πειρον**, υἱὸς τοῦ **Σατύρου** καὶ τῆς **Στρα-
 τοκλείας**, ἦτον εἰς τῶν ἑπτὰ τραγικῶν
Ποιητῶν. οὗτος συνέγραψε καὶ **Τραγω-
 δίας**.

ἈΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ὁ Μέγας, υἱὸς **Φιλίπ-
 που τοῦ Μακεδόνος** καὶ τῆς **Ολυμπιάδος**·
 ἐγεννήθη εἰς χωρίον μικρὸν τῆς **Μακεδο-
 νίας**, **Πέλλα**ν ὠνομαζόμενον κατὰ τὸ 359
Π. Χ. τὴν νύκτι κατ' ἣν ἐγεννήθη ἔ-
 κάη ὁ **Ναὸς** τῆς ἐν **Εφέῳ** **Ἀρτέμιδος**, ἀπὸ
 τὸν **Ερόστρατον**, διὰ νὰ ἀπαθανάτιση τὸ
 ὄνομά του. ὁ **Ἀριστέλης** ἐστὶν διδάσκα-
 λὸς του. εἶχεν ὑψηλὸν βασιλικὸν φρόνη-
 μα. ὡσάκις ἐπληροφορεῖτο περί τινος νί-
 κης τοῦ πατρὸς του ἐκραζε μὲ λύπην εἰς
 τοὺς παρόντας “ εἰς ἐμὲ ὁ πατήρ μου
 δὲν θέλει ἀφήσει τίποτε νὰ κατορθώσω.,,
Ἴππον τινὰ ἄγριον θησσαλονικὸν, ὠνομα-
 ζόμενον **Βουκέφαλον**, εἰς τὸν ὁποῖον οἱ ἄ-
 ρισοὶ ἵππεις ἐφοβήθησαν ν' ἀναβῶν, σρέ-
 φικς αὐτὸν πρὸς τὸν ἥλιον ἐπήδησεν ἐπ'
 αὐτὸν, καὶ ὁ ἵππος ἔτρεχεν ὡς ἀτραπὴ
 ἀφοῦ δὲ ἀβλαβῆς ἐκατέβη, ὁ πατήρ του
 χύνων δάκρυα χαρᾶς ἐφώνηξε “ ζῆται
 υἱέμου βασιλείαν ἴσην μὲ τὸν ἐαυτὸν σου
 ἐπειδὴ ἡ **Μακεδονία** δὲν σὲ χερεῖ ” εἰς
 τὸ εἰκοστὸν ἔτος τῆς ἡλικίας του ἀνέ-
 βη εἰς τὸν θρόνον, ὑπέταξε τοὺς **Γαλαριοὺς**,
Τρίβαλοὺς, **Θράκας**, καὶ ἄλλα **Ἕλλη**· ἐ-
 τιμώρησε τὴν ἀπεισίαν τῶν **Θηβαίων**, καὶ
 κατεκρήμνισε τὴν πόλιν των, προσάξας

νὰ διασώσουν μόνον τοὺς ναοὺς, καὶ τοὺς
 ἀπογόνους τοῦ **Πινδάρου**. μὲ τριάκοντα
 χιλιάδας πεζικόν, καὶ μὲ πέντε χιλιά-
 δας ἵππικόν, ὤρμησεν εἰς τὴν **Περσίαν**·
 κατεπολέμησε μὲ **Βριάμδον**, τὸν **Βασιλέ**·
 α **Δαρεῖον** εἰς τὸν **Γρανικόν**, καὶ εἰς τὰ
 πεδία τῆς **Ισσοῦ**, καὶ τὸν ἔτρεψεν εἰς φυ-
 γήν, ἀιχμαλωτίσας τὴν **Βασιλικὴν** του
 οἰκογένειαν. ἐξεστράτευσε κατὰ τῆς **Φοι-
 νίκης** καὶ **Αἰγύπτου** καὶ τὰς ἐκυρίευσεν.
 ὑπῆγεν εἰς τὴν **Λυβικὴν ἔρημον** εἰς τὸν
 ναὸν τοῦ **Διὸς τοῦ Ἀμμωνος**· ὑπέστρεψεν
 ἔπειτα εἰς τὴν **Περσίαν** καὶ τὴν κατεκυ-
 ρίευσεν, καταδιώξας ἀθλίως τὸν **Βασιλέ**·
 οντα **Δαρεῖον**· ἐπροχώρησεν εἰς τὴν **Ιν-
 δικὴν** καὶ ὑπέταξε τὸν **Βασιλέα Πῶρον**.
 ἐπανελθὼν δὲ εἰς τὴν **Βαβυλῶνα** ἠρρώστη-
 σεν ἕξαφνα ἀρρώστειαν καὶ ἀπέθανεν κατ-
 τὰ τὸ 322 **Π. Χ.** εὐρών ποτε μεταξὺ τῶν
 λαφύρων μίαν χρυστὴν θήκην δουλευμέ-
 νην μὲ πολυτίμους λίθους “ ἄς φυλαχθῆ
 εἶπε διὰ νὰ ἐάλωμεν εἰς αὐτὴν τὰς **ῥα-
 ψωδίας** τοῦ **Ομήρου** ”.

ἈΛΕΞΑΝΔΡΟΣ υἱὸς **Ἀλεξάνδρου** τοῦ
Δικηγόρου, ἀπὸ **Σελεύκειαν** πόλιν τῆς
Κιλικίας, σοφιστῆς, ὁ ἐπωνομασθεὶς **Πη-
 λοπλάτων**.

ἈΛΕΞΑΝΔΡΟΣ, υἱὸς τοῦ **Καπίλωνος**,
σοφιστῆς, ἀδελφὸς **Εὐσεβίου** τοῦ σοφιστοῦ
καὶ μαθητῆς **Ιουλιανοῦ**.

ἈΛΕΞΑΝΔΡΟΣ, ἀπὸ **Κλαυδιούπολιν**,
ἐπαρχίαν τῆς **Τρανσιλδανίας**, σοφιστῆς·

ἈΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ὁ Νουμήνιος, ἐγεννή-
θη εἰς τὴν **Φρυγίαν**, περίφημος **Ῥήτωρ**
καὶ σοφιστῆς, ἔζη κατὰ τὸ 170. **Μ. Χ.**
συνέγραψε περὶ σχημάτων **Ῥητορικῶν**,
καὶ ἄλλα. ἐξεδόθησαν ὑπὸ τοῦ **Ἀλδουφ**·
τὴν συλλογὴν τῶν **Ἑλλήνων Ῥητορῶν**.

Ε. Π. Δ. Π. Κ. Π. Π.
ΙΩΑΝΝΙΝΑ 2006

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ Αίγαῖος, ἀπὸ τῆν Ηπειρον, Φιλόσοφος περιπατητικὸς Διδάσκαλος Νέρωνος Βασιλέως Ρώμης, ὁμοῦ μὲ τὸν Χαιρίμονα Φιλόσοφον. ἐγέννησε δὲ υἱὸν τὸν Καίλιον. αὐτὸς ὠνόμαζε τὸν Νέρωνα πηλὸν ἀνακατωμένον μὲ αἷμα.

ΑΛΕΞΑΝΩΡ, υἱὸς τοῦ Μαχάωνος καὶ ἔκγονος τοῦ Ασκληπιοῦ Παιστ.

ΑΛΕΞΑΡΧΟΣ, συγγραφεὺς ἱτρικῶν, τὸν ὁποῖον ἀναφέρει ὁ Πλουτάρχος.

ΑΛΕΞΑΡΧΟΣ, στρατηγὸς τῶν Κορινθίων ἐν τῷ Πελοποννησιακῷ πολέμῳ. Θου.

ΑΛΕΞΙΑΝΟΣ. Οὗτος ἐκαλεῖτο πρότερον ὁ Αὐτοκράτωρ τῆς Ρώμης Ἀλέξανδρος Σεβήρος. Ηρωδιαν.

ΑΛΕΞΙΑΣ, ὄνυμα ἀρχόντος τινὸς ἐν Ἀθηναίσι. Ξενοφ.

ΑΛΕΞΙΔΗΜΟΣ, Θεσσαλὸς τις πατὴρ τοῦ Μένωνος. Πλάτ.

ΑΛΕΞΗΚΛΗΣ, στρατηγὸς τῶν Ἀθηναίων ἐν τῷ Πελοποννησιακῷ πολέμῳ. Θουκ.

ΑΛΕΞΙΝΟΣ, Πελοποννήσιος ἐκ τῆς Ηλίδος, Φιλόσοφος, πολλὰ φιλόνομικος, δια τοῦτο καὶ Ἐλεγξίνος ἐπωνομάσθη. ἐγένε διαδόχος τοῦ Εὐδουλίδου, διεφέρετο μὲ τὸν Φιλόσοφον Ζήνωνα. περὶ τοῦ ὁποίου λέγει ὁ Ερμιππος, ὅτι ἀπερχόμενος εἰς τὴν πόλιν Ὀλυμπίαν εἰς τὴν Ἀφρικὴν, διὰ νὰ συστήσῃ ἐκεῖ τὴν Ὀλυμπιακὴν ὀνομαζομένην αἵρεσιν, διὰ τὸ νοσῶδες τοῦ τόπου ὑπῆγεν εἰς τινὰ πόλιν τῆς ἐρήμου. Κολυμβῶν δὲ ποτὲ εἰς τὸν Ἀλφειὸν ποταμὸν ἐπνίγη. πρὸς τοῖς ἄλλοις ἔγραψε καὶ πρὸς τὸν Ζήνωνα, καὶ πρὸς τὸν Εφορον τὸν Ἱστοριογράφον. ἐστάθη δὲ καὶ Διδάσκαλος τοῦ Βασιλέως Ἀντιγόνου.

ΑΛΕΣΙΟΣ Ἀριστήνης, Νομοφύλαξ, καὶ

Οἰκονόμος τῆς Μεγάλης Ἐκκλησίας τῆς Κωνσταντινουπόλεως. ἔζη ἐπὶ τῆς Βασιλείας Ἰωάννου τοῦ Κομνηνοῦ. διὰ προσαγῆς του συνέγραψεν Ἑρμηνείαν τῶν Ἱερῶν Κανόνων. ἔζη κατὰ τὸ 1130. Μ.Χ.

ΑΛΕΞΙΟΣ, ποιητὴς Κωμικὸς. ἔζη τὸ 244. Π.Χ. εἰς τὸν καιρὸν Ἀλεξάνδρου τοῦ Μεγάλου. φαίνεται νὰ ᾔηται πολλὰ παλαιότερος κατὰ τὴν μαρτυρίαν τοῦ Πλουτάρχου. ἀπέθανεν εἰς τὸ θέατρον ὡς νικητὴς μὲ τὸν σέφανον εἰς τὴν κεφαλὴν. συνέγραψε 245. κωμωδίας. σώζονται δὲ ἐξ αὐτῶν ἀποσπάματα τινά.

ΑΛΕΟΣ, υἱὸς τοῦ Ἀφείδαντος, Βασιλεὺς τῆς Τεγέας ἐν Ἀρκαδίᾳ, καὶ ἔκγονος τοῦ Ἀρκάδος. μὲ τὴν Νεαίραν ἐγέννησε τὸν Λυκοῦργον, τὸν Ἀμφιδάμαντα, τὸν Κηρέα, καὶ τὴν Ἀῤῥην. Οὗτος λέγεται ὅτι ἔκτισε καὶ τὴν πόλιν Ἀλέαν. Ἀπολλοδ.

ΑΛΕΪΑΣ, ἀπόγονος τοῦ Ἡρακλέους, ἐξ οὗ κατήγοντο οἱ λεγόμενοι Ἀλευάδαι, οἵτινες ἐξουσίαζον ἐπὶ πολὺν χρόνον μέρος τῆς Θεσσαλίας. Πίνδαρος.

ΑΛΕΩΤΗΣ Ἰωάννης, Ἰταλὸς, ἐχρημάτισεν ἐνδοξὸς ἀρχιτέκτων, καὶ κατ' ἄλλους πεπαιδευμένος. Οὗτος ἔκτισε τὸ θέατρον τῆς Πάρμας κατὰ τὸ 1618. Μ.Χ. καὶ ἀπέθανε τὸ 1630.

ΑΛΗΤΗΣ, ἢ Ἀλάτης, υἱὸς τοῦ Ἰκαρίου καὶ τῆς Νύμφης Περιβοίας, ἀδελφὸς τῆς Πηνελόπης. Ἀπολλοδ.

ΑΛΗΤΗΣ, υἱὸς τοῦ Ἰππότου, εἰς τῶν ἀπογόνων τοῦ Ἡρακλέους. Οὗτος ἔλαβεν εἰς μερίδα τὴν πόλιν τῆς Κορίνθου, ὅτε οἱ Ἡρακλεῖδαι εἰσέλαβον εἰς τὴν Πελοπόννησον, διώξας ἐκεῖθεν τοὺς Δυσφίδας, καὶ κατασθεῖς Βασιλεὺς τῆς

χώρας. οἱ ἀπόγονοι τούτου ἤρξαν πέντε γενεάς κατὰ συνέχειαν, ἕως τοῦ Βάκχιδος. Πίνδ.

ἈΛΗΤΗΣ, υἱὸς τοῦ Ἀτρείδου Αἰγίσθου, φονευθεὶς ἀπὸ τὸν Ορέστην, ὅτε οὗτος ἐπέστρεφεν εἰς τὰς Μυκήνας. Υγίν.

ΑΛΘΗΜΕΝΗΣ, υἱὸς τοῦ Κατρεύς Βασιλέως τῆς Κρήτης, καὶ ἐκγονος τοῦ Μίνως. ἐδιδάσθη νὰ φύγη ἐκ τῆς πατρίδος του, καὶ νὰ ἐλθῆ εἰς τὴν Ρόδον διὰ νὰ ἀποφύγη τὸν γοησμόν, ὅστις προεῖπεν, ὅτι ὁ Κατρεύς θέλει φονεῦσθαι ὑφ' ἐνὸς τῶν υἱῶν αὐτοῦ. μετὰ καιρὸν δὲ ἐλθὼν ὁ Κατρεύς εἰς τὴν Ρόδον διὰ νὰ ἰδῆ τὸν υἱὸν του, καὶ μὴ γνωρισθεὶς ὑπ' αὐτοῦ ἐν καιρῷ νυκτός, ἐφονεύθη, ὡς ξένος τις κακοῦργος νομισθεὶς. Απολλοδ. παρὰ δὲ Διοδ. Σικελ. καὶ Αθηναίωνης.

ἈΛΙ-ΑΒΒᾶΣ ὁ ἐπωνομασθεὶς σοφός, ἔζη περι τὰ τέλη τοῦ δεκάτου αἰῶνος, οὗτος συνέγραψεν τὸ Ἀλμαλεκί, τὸ ὁποῖον ὁ ἴδιος ὑπερεκθειάζει, ὡς τελειότατον ἰατρικῆς σύστημα.

ἈΛΙΟΣ, υἱὸς τοῦ Ἀλκινόου, Βασιλεὺς τῶν Φαιάκων. Ομ. Οδ. θ.

ἈΛΙΟΣ, εὐγενὴς τις Λύκιος. Ἰλ. Ε.

ἈΛΚΑΘΗΣ, υἱὸς τοῦ Πέλοπος, ἀφ' ὅς διὰ τὴν ὑπόψιαν τοῦ θανάτου τοῦ ἀδελφοῦ του Χρυσίππου, ἀνεχώρησεν εἰς τὰ Μίγαρα, ὅπου φονεύσας τὸν λέοντα ὅστις εἶχε φάγει τὸν Εὐριπὸν, υἱὸν τοῦ ἐκεῖ Βασιλέως δι' ἀμοιβὴν ἔλαβε τὴν θυγατέρα του Εὐαίχμην. μετὰ δὲ τὸν θάνατόν του, καὶ τὴν διαδοχὴν τοῦ Βασιλείου.

ἈΛΚΑΪΟΣ, Ἀθηναῖος, περίφημος τραγικός ποιητής.

ἈΛΚΑΪΟΣ, Μιτυληναῖος, περίφημος

ποιητῆς Λυρικός. Συνέγραψε στίχους ἐρωτικούς. ἔζη εἰς τὸν καιρὸν τῆς Σαπφούς, τὴν ὁποίαν καὶ ἠγάπα. Οὗτος εἶχε γενναῖα, καὶ φιλελευθέρᾳ φρονήματα, καὶ κατεπόλεμα πάντοτε λόγῳ ἢ ἔργῳ, τοὺς τυράντους τῆς πατρίδος του, καὶ τυράννοφρονοῦτας. ἐκ τῶν Συγγραμμάτων του σώζονται ἀποσπασματα τινα.

ἈΛΚΑΜΕΝΗΣ, υἱὸς τοῦ Τηλέκρου ἑννατος Βασιλεὺς τῆς Σπαρτης, ἐκ τῆς οἰκείας τοῦ Εὐρυθέριου, ἐπὶ τῆς βασιλείας τοῦ ὁποίου ἤρχισεν ὁ πρῶτος Μεσσηνιακὸς πόλεμος. Ηρόδ.

ἈΛΚΑΜΕΝΗΣ, υἱὸς τοῦ Σθενελαΐδου Σπαρτιάτης τις. Θουκ.

ἈΛΚΑΜΕΝΗΣ, περίφημος ἀγαλματοποιός, μαθητῆς τοῦ Φειδίου, τοῦ ὁποίου ἐν ἀγάλματι τῆς Ἀφροδίτης εὐρίσκατο ἔξωθεν τῆς πόλεως τῶν Ἀθηνῶν, εἰς τοὺς λεγομένους Κήπους, θαυμάζομενον μεγάλως ὑπὸ τοῦ Πausανίου. Λουκ.

ἈΛΚΑΝΔΡΗ, γυνὴ τοῦ Πολύβου, ἐνὸς πλουσίου Αἰγυπτίου ἐν Θήβαις τῆς Αἰγύπτου, ἀπὸ τὴν ὁποίαν ἐριλοδωρήθη μεγάλως ἡ Ελένη, ὅτε ἐπέστρεψε μετὰ τοῦ Μενελάου ἀπὸ τὴν Τρωάδα. Ομ. Οδ. δ.

ἈΛΚΑΝΔΡΟΣ, εἷς τῶν ἐπισήμων Λυκίων εἰς τὴν πολιορκίαν τῆς Τρωάδος, φονευθεὶς ὑπὸ τοῦ Οδυσσεύς. Ομ. Ἰλ. Ε.

ἈΛΚΑΝΔΡΟΣ, νέος τις Σπαρτιάτης. εἷς ἐξ ἐκείνων ὅσοι δυσαρρεστημένοι ἀπὸ τὴν νομοθεσίαν τοῦ Λυκούργου, ἐπέδουλεύθησαν κατ' αὐτοῦ, πληγώσας ὁ ἴδιος τὸν νομοθέτην εἰς τὸν ὀφθαλμόν. Πλούτ.

ἈΛΚΕΤΑΣ, Βασιλεὺς τῶν Μολοσσῶν ἐν Ἠπειρῷ, πατὴρ τοῦ Νεοπτολέμου, σύγχρονος τῷ Ξενοφῶντος.

ἈΛΚΕΤΑΣ, υἱὸς τοῦ Λερόπου, καὶ

E.Γ.Δ. 2006
K.Τ.Π.
ΙΩΑΝΝΙΝΑ 2006

πατήρ Αμύντα τοῦ τετάρτου ἐκ Μιακιδονίας. Ηροδ.

ἌΛΗΕΑΣ, ἀδελφός Περδίκου τοῦ Β΄, εἰς τῶν στρατηγῶν Ἀλεξάνδρου τοῦ Μεγάλου, ὅστις ἐφρονεῦθη μὲ τὴν υἱὸν τοῦ ἀπὸ τὸν Ἀρχέλαον. Πλάτ. Γοργ.

ἌΛΚΕΙΑΣ, ναύαρχος τῶν Ἀλκεδαίμωνίων. Εσνορ. παρά δε Θουκ. Ἀλκιδάς.

ἌΚΙΝΩΓΓΙ, Ἀργεῖος τις, νικηθεὶς ὑπὸ τοῦ Ορθομάχου Σπαρτιατοῦ εἰς τὸν πόλεμον τῶν Ἀργείων μετὰ τῶν Σπαρτιατῶν. Ηροδ.

ἌΛΚΗΣΤΙΣ, γυνὴ τοῦ Ἀδμήτου Βασιλέως τῆς Θεσσαλίας, ἣν παρῆδωκε τὸν ἑαυτὸν τῆς εἰς θάνατον διὰ τὴν σωτηρίαν τοῦ συζύγου τῆς. διότι αὐτὸς ἠθέλησε, καὶ ὁ χρησμὸς εἶπεν, ὅτι ἠθέληεν ἀποθάνει, ἂν δὲν θυσιάσῃ τὴν ζωὴν τοῦ φίλου τῆς, ἀπὸ αὐτοῦ. ἐτιμῆτο ἀπὸ τοῦ παλαιοῦ μεγάλως.

ἌΛΚΙΒΙΑΔΗΣ, υἱὸς τοῦ Κλεινίου Ἀθηναίου. ἐχρημάτισε περίφημος στρατηγὸς διὰ ξηρας καὶ θαλάσσης, διοικῶν κατὰ τὰς περιστάσεις, κατὰ τὸν καιρὸν, καὶ κατὰ τοὺς ἀνθρώπους. εἰς τὰς Ἀθήνας, ὅπου ἐβασίλευεν ἡ μεγαλοπρέπεια, αὐτὸς ὑπερέβαινε τοὺς συμπαλίτας του εἰς τὴν λαμπροτητα. μετὰ τῶν Θηραίων εἶχον τινὲς κλίσειν εἰς τὰ σωματικὰ ἐπίπονα γυμνάσματα, ἀλλὰ κίσει δὲν τὸν ἀμοίαζε· μετὰ τῶν Σπαρτιατῶν ἐστάθη ἐπίπονος. μετὰ τῶν Θρακῶν ἐξαισίσιος, καὶ μετὰ τῶν Περσῶν ἐζήτησε μὲ πύκνυλαια, καὶ πολλὴν ὑπόληψιν, καὶ μελονοσι εἶχε καὶ ἄλλους συστρατηγούς εἰς τὰς ἀπὸ καιροῦ πολεμικὰς ἐκστρατείας, ἦτον ὅμως πεπεισμένος τὴν ἐκ τῆς νίκης προσερχομένην εὐτυχίαν εἰς

τὰς Ἀθήνας ἀπέδιδον εἰς αὐτόν. τὸν ἐσεφάνωσαν πολλάκις μὲ στεφάνους χρυσοῦς καὶ χαλκίους, οἵτινες ἐδίδοντο μόνον εἰς τοὺς νικητὰς τῶν Ὀλυμπιακῶν ἀγώνων. δὲν διήρκεσεν ὅμως πολὺν καιρὸν αὐτῇ τῆ εὐγνωμοσύνη τῶν Ἀθηναίων· διότι ἀπὸ μιαν ἀδίκον ὑποψίαν τυραννείας, διαβαλλομένην ἀπὸ τοὺς ἐχθροῦς του, καὶ ἀπὸ τὸ πρὸς αὐτὸν μῖσος τῶν Σπαρτιατῶν, ἀπεμακρύνθη τῆς πατρίδος του. τέλος ἐθελοντῶν ὀδυρῶς διατρίβων εἰς Φρυγίαν ἀπὸ τὸν Σατράπη Φαρνάξου, κατὰ τὸ 403. Π. Α. τὸν ὅποιον κατέπεισαν εἰς τοῦτο αἱ διαβολαὶ τῶν Σπαρτιατῶν, καὶ ὀλιγαρχικῶν τινῶν Ἀθηναίων.

ἌΛΚΙΔΑΜΑΣ, Ἕλληνας ἀπὸ τῆς Ελαίας πόλεως Αἰλικῆς. περίφημος ῥήτωρ. ἔζη κατὰ τὸ 390. Π. Χ. ἤκουσε τὸν Γοργίαν. σώζονται δύο λόγοι Ἀλκιδάμαντος, περὶ Οδυσσεύος κατὰ Πηλεΐδου.

ἌΛΚΙΝΕΪΗ, ὁ Φερικράτης καὶ Ἀπολλώνιος ἀποδεικνύουσιν, ὅτι ἦτον μήτηρ τοῦ Ἰάσωνος ὀνομάζετο Πολυφήμη, καὶ ἦτον θυγάτηρ τοῦ Ἀυτολύκου. ὁ Ἀλκιδων εἰς τὴν ἐπιτομὴν τῶν συγγενειῶν ἐλέγχει τὴν Θεογνιν, θυγατέρα τοῦ Ἀλκιδικου καὶ μητέρα τοῦ Ἰάσωνος.

ἌΛΚΙΜΕΔΩΝ, υἱὸς τοῦ Λαέρκου, στρατηγὸς τῶν Μυρμιδόνων εἰς τὴν πολιορκίαν τῆς Τρωάδος. Ομ. Ἰλ. Π.

ἌΛΚΙΜΕΔΩΝ, πατήρ τῆς Φιλλόνας τὴν ὅποιαν οὗτος ἐξέθηκεν ἐπὶ τινος ὄρους εἰς βορὰν τῶν θηρίων, μαθὼν ὅτι ἐγέννησε παιδίον μετὰ τοῦ Πρακλέους. Πανα.

ἌΛΚΙΜΕΔΩΝ, εἰς τῶν Ὀλυμπιονίκων. Πανδ.

ἌΛΚΙΜΕΝΗΣ, υἱὸς τοῦ Γλαύκου, καὶ ἀδελφός τοῦ Βελλεροφόντου, ὑπὸ τοῦ ἑ-

ΕΡΕΥΝΗΤΗΡΙΟ ΚΑΙ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΦΙΛΟΣΟΦΙΑΣ
ΙΩΑΝΝΙΝΑ 2006

ΚΕΤΧ

ποίου καὶ ἐφρονεῖθη. Απολλοδ.

ΑΛΚΙΜΕΝΗΣ, υἱὸς τοῦ Ἰάσονος καὶ τῆς ἠδείας, τὸν ὁποῖον αὐτὴ ἐθελήτωσε μαθῆσαι ὅτι ὁ Ἰάσων ἐνομρεύθη τὴν Γλαύκην. Διοδ.

ΑΛΚΙΜΙΔΗΣ, υἱὸς τοῦ Ἀλκίμου, ὁ Μέντωρ, Ομ. Ἰλ. 11.

ΑΛΚΙΜΙΔΗΣ, νικητὴς εἰς τοὺς Νεμεακοὺς ἀγῶνας. Ἀγρονήτης τὴν πατρίδα. Πίνδ.

ΑΛΚΙΜΟΣ, ὁ πατὴρ τοῦ Μέντορος Ἰθακῆσιος. Ομ.

ΑΛΚΙΜΟΣ, Μυρμιδῶν τις φίλος τοῦ Ἀχιλλεύου. Ομ. Ἰλ. 7.

ΑΛΚΙΝΟΗ, θυγάτηρ τοῦ Σθενέλου καὶ τῆς Νικίππης, καὶ ἀδελφὴ τοῦ Εὐρυσθέως. Απολλοδ.

ΑΛΚΙΝΟΗ, θυγάτηρ τοῦ Πολύδου ἐκ Κορινθίου, καὶ γυνὴ τοῦ Ἀμφιλόχου υἱοῦ τοῦ Δρύαντος. Παρ. Ερυτ.

ΑΛΚΙΝΟΟΣ, Βασιλεὺς τῆς Κερκύρας ἀποικίας τῶν Κορινθίων. αὐτοῦ θυγάτηρ ἦτον ἡ Ναυτικάη, ἣτις ἰδοῦσα τὸν Οδυσσεύα εἰς τὸ παθάλιον βίβθιντα κατάγυμνον ὑπὸ μεγάλης τρικυμίας, τὸν ἐσευασθη ἢ σώφρον.

ΑΛΚΙΝΟΟΣ, οὗτος ἔζη εἰς τὰς Ἀρχαίας τοῦ δευτέρου αἰῶνος ἀφῆσεν ἐν συγγραμμάτι ἐπιγραφόμενον Εἰσαγωγή τῶν δογμάτων τοῦ Πλάτωνος.

ΑΛΚΙΣ, εἷς τῶν πενήκοντα υἱῶν τοῦ Αἰγύπτου, ὅστις μνηστειθεὶς τὴν Γλαύκην, μίαν τῶν Δαναϊδῶν ἐφρονεῖθη ὑπὸ αὐτῆς. Απολλοδ.

ΑΛΚΙΦΡΩΝ, Συγγραφεὺς τῶν ἐρωτικῶν ἐπιστολῶν. Αὗται εἶναι ἐστρημέναι καλῆς ἀσθήσεως, πλὴν συντείνουσι εἰς τὴν σπουδὴν τῆς ἀρχαιολογίας, καὶ τῆς

Ἑλληνικῆς διαλέκτου, καλῶτι παρισῶσι ζωηρὰ τὰ ἔθη τῶν Ἀθηναίων. ἔζη κατὰ τὸ 300 Μ. Χ.

ΑΛΚΥΑΪΩΝ, ἀπὸ τὸ Ἄργος υἱὸς τοῦ Ἀμφιαράου καὶ τῆς Εριφύλης. ὁ πατήρ του τὸν εἶχε ὀρκίσει νὰ ἐκδικηθῆ τὴν μητέρα του διὰ τὸν θάνατόν του, καὶ ἐρωτήσας τὸν χρησμόν διὰ τὴν πατρικὴν του ἐπιτολήν ἔλαβε θετικὴν ἀποκρίσιν, καὶ τὴν ἐφρόνευσε. ἀπέραςε δὲ ἔπειτα καὶ ἐκατοίκησεν εἰς μίαν νῆσον, ὅπου ἔλαβε διὰ γυναῖκα του τὴν Καλλιρρῆν, θυγατέρα τοῦ Ἀγελώου καὶ ἀφῆκε τὴν Ἀρσινόην.

ΑΛΚΜΑΪΩΝ, υἱὸς τοῦ Παρίθου Κροτονιάτης, μαθητὴς τοῦ Πυθαγόρου, συνέγραψε περὶ φυσιολογίας καὶ ἄλλα συγγραμμάτια περὶ ἰατρικῆς. τὸ αὐτὸ βεβαίωτο καὶ ὁ Φαβωρίνος εἰς τὴν ἰσορίαν του.

ΑΛΚΜΑΙΩΝ, Ἀθηναῖος ἐνδοξος. ἐπιθυμῶν νὰ ἐλευθέρωσῃ τὴν πατρίδα του ἀπὸ τὴν τυραννίαν τοῦ Πεισιστράτου, ἀνεχώρησεν ἀπὸ τὰς Ἀθήνας καὶ ἦλθεν εἰς τὴν Λακεδαιμόνα, ὅπου κατέπεισε τοὺς Λακεδαιμονίους, καὶ ἐκινήθησαν ἐναντίον τῶν τυράννων τῶν Ἀθηνῶν, καὶ ἠλευθέρωσαν τὴν πατρίδα του.

ΑΛΚΜΑΝ, ποιητὴς Λυρικός. ἀπὸ τὰς Σάρδεις πόλιν τῆς Λυδίας, ἔπειτα ἐπολιτογράφη εἰς τὴν Λακεδαιμόνα. λέγουσιν ὅτι αὐτὸς πρῶτος ἐξάβη ποιητὴς ἐρωτικῶν ἀσμάτων. ἔζη τὸ 670 Π. Χ.

ΑΛΚΜΗΝΩΡ, υἱὸς τοῦ Αἰγύπτου, μετὰ τοῦ ὁποίου μνηστειθεῖσα ἡ Δαναΐς Ἰπποδάμεια ἐφρόνευσεν αὐτόν. Απολλοδ.

ΑΛΚΥΩΝ, Μιτυληναῖος ἐξάβη εἷς τῶν ἀρχαιωτάτων μεγάλων Λυρικῶν ποιητῶν. ποιητὴς τοῦ εἴδους τῶν ὠραίων ποιημάτων

των ὀνομαζομένων Αλκυϊκῶν, ἐκ τῶν ὁποίων σώζονται πολλά ὀλίγα. ἔζη συγκρόως μὲ τὴν Σαπφῶ κατὰ τὸ 604, Π.Χ.

ἌΛΚΜΩΝ, υἱὸς τοῦ Ερεχθέως Βασιλέως τῶν Αθηνῶν, πατὴρ τοῦ Αργοναύτου Φαλήρου. Απολλοδ.

ἌΛΛΕΗΣ Εδμόντος, περίφημος Αστρονόμος Αγγλος, ὅστις κατὰ τὸ 1676. ὑπῆγεν εἰς τὴν νῆσον τῆς Ἁγίας Ελλένης διὰ νὰ κάμη νέας ἀνακαλύψεις ἀστρονομικὰς, περιήλθεν εἰς τὴν Ἀφρικτὴν καὶ Ἀσίαν. ἀπέθ. κατὰ τὸ 1742. εἰς ἡλικίαν χρόνων 86.

ἌΛΗΚΤΟΣ, τύραννος τῆς Ἀγγλίας περὶ τὰ τέλη τοῦ τρίτου αἰῶνος. Οὗτος ἐφόνευσε τὸν Καραύσιον, καὶ ἤρπασε τὸν θρόνον αὐτοῦ κατὰ τὸ 297. Μ. Χ. ἔκκεμε μεγάλα κακὰ εἰς τὴν Ἀγγλίαν ὃ δὲ Ἀσκληπιόωρος στρατηγὸς Κωνσταντίνου τοῦ χλωροῦ ἐμονομάχησε μετ' αὐτοῦ καὶ τὸν ἐφόνευσε. ἔκτοτε ἠνώθη ἡμεγάλη Βρετανία εἰς τὸ βασίλειον τῶν Ρωμαίων.

ἌΛΜΑΓΓΙΟΥ, ἐπώνυμον τοῦ Μωάμεθ υἱοῦ τοῦ Ἀμίρ. Οὗτος ἦν εἰς τῶν μεγαλύτερων ἡρώων, οἵτινες ἐσάθησαν ἀπὸ τοὺς Μόρους εἰς τὴν Ἰσπανίαν, ἄξιος ἔμπειρος στρατηγός, καὶ ἀνδρεῖος μὲ μεγάλης ἀρετῆς. περισσοτέρας ἀπὸ πεντήκοντα μάχας ἐκέρδισε κατὰ τῶν Χριστιανῶν. οἱ Οθωμανοὶ ἠθέλησαν πολλάκις νὰ τὸν κάμωσ. Βασιλέα τῆς Ἰσπανίας, ἀλλ' αὐτὸς τὸ ἀπεποιήθη. ἔπειτα εἰς μίαν ἤτταν του ἀσωτήσας ἀπέθανε.

ἌΛΕΪΩΝ κατὰ Πaus. πατὴρ τοῦ Οἰνομάου..

ἌΛΠΙΝΟΣ, Ἰταλός, ἰατρός καὶ βοτανικός περίφημος. Οὗτος ἔκαμε νὰ γνωρισθῇ ὁ Καφρὸς εἰς τὴν Εὐρώπην, ἐγρα-

ψε καὶ ἐν σύγγραμμα περὶ Ἰατρικῆς τῶν Αἰγυπτίων, καὶ περὶ βαλσαμίου. ἀπέθ. εἰς τὴν Βενετίαν κατὰ τὸ 1617.

ἌΛΤΗΣ, Βασιλεὺς τῶν Δελέγων ἐν τῇ πόλει Πηδάσῳ τῆς Τρωϊκῆς χώρας, πατὴρ τῆς Λαοθόης. Ομ. Ἰλ. Φ.

ἌΔΥΑΤΗΣ, υἱὸς τοῦ Σαδυάττου Βασιλεὺς τῆς Λυδίας, καὶ πατὴρ τοῦ Κροίσου, ὅστις ἐπαλέμησε κατὰ τῶν Μιλησίων. κατέἔκαυσε τὸν ἐν Μιλήτῳ ναὸν τῆς Ἀθηνᾶς, τὸν ὁποῖον πάλιν μετῴπολυ ἀνωκοδόμησε. ἐπρόσφερε πολλὰ ἀναθήματα εἰς τὸν ἐν Δελφοῖς ναὸν τοῦ Ἀπόλλωνος, Βασιλεύσας κατὰ τὸ 560. Π. Χ.

ἌΔΥΠΙΟΣ, Ἀλέξανδρος, περίφημος Μουσικός, ἔζη κατὰ τὸ 360. Π.Χ. συνέγραψε Εἰσαγωγὴν μουσικῆς, ἣτις ἐξεδόθη εἰς τὴν συλλογὴν τῶν λοιπῶν τοῦ Μεουραίου.

ἌΛΦΑΝΟΣ, Ἰταλός, ἄριστος ἰατρός, ἐκλέχθη ἔπειτα ἀρχιεπίσκοπος εἰς τὴν πατρίδα του. ἀπέθ. κατὰ τὸ 1160. Οὗτος ἐπεσκέπτετο χάριν τοὺς ἐνδεεῖς ἀρρώστους.

ἌΛΦΙΕΡΗΣ, ὁ περίφημος τραγικός ποιητὴς τοῦ 18. αἰῶνος, καὶ ἀρχηγὸς τῶν τραγικῶν ποιητῶν Ἰταλῶν. συνέγραψε πολλὰ ποιήματα. ἀπέθ. εἰς τὴν Φλωρεντίαν εἰς ἡλικίαν χρόνων 54. τὸ σῶμα του τὸ ἐνταφίασαν εἰς τὸν Ναὸν τοῦ Ἁγίου Σταυροῦ.

ἌΛΦΟΝΣΟΣ, Κόμης τῆς Καπελλης εἰς τὴν Ἰσπανίαν, ὅστις ἐπωνυμάσθη φρόνιμος. πρὶν νὰ βασιλεύσῃ ἠθέλησε νὰ διορθώσῃ τὴν Ἀστρονομίαν ἀπὸ τὰ παλαιὰ σφάλματα. ἐσύναξε πολλοὺς Χριστιανούς, Εβραίους, καὶ Τούρκους, καὶ με αὐτοὺς

εκοπίαζε καὶ ἔκαμε τὰς εἰκόνας Αλφουσίνας, διὰ τὰς ὁποίας ἐξώδευσε τέσσαρας χιλιάρδας δρυκῆτα. Αὗται αἱ εἰκόνας ἐδημοσιεύθησαν τὴν ἰδίαν ἡμέραν καὶ ἦν ἀνέβη εἰς τὸν θρόνον κατὰ τὸ 1252. Οὗτος ὁ Μονάρχης ἦτον μᾶλλον Ασρονόμος παρά πολιτικός, υἱὸς τοῦ τὸν ἐρρίψεν ἀπὸ τὸν θρόνον.

ΑΛΦΙΕΔΟΣ, ὁ Μέγας Βασιλεὺς τῆς Ἀγγλίας, ἐπὶ τῆς βασιλείας τοῦ ἦνθει εἰς τοὺς ὑπηκόους τοῦ ἠδικαιοσύνη, ἦτον καλοκάγαθος καὶ ἐλεήμων, εὐαίσθητος, καὶ φιλόφρων. αὐτὸς πρῶτος ἔσπειρεν εἰς τὴν Ἀγγλίαν τὸν ἔρωτα τῆς μαθίσεως, τοῦ καλοῦ καὶ τὸν πατριωτισμόν. λέγεται ὅτι ἐξ αἰτίας τοῦ πολέμου ἔμεινε μὲ τὴν Οἰκογένειαν τοῦ εἰς ἐσχάτην πτωχείαν, καὶ μίαν ἡμέραν δὲν τοὺς ἔμεινε ἄλλο τι παρά ἕνα ἄρτος, τὸν ἦμισον τοῦ ὁποίου ἐπρόσφερον εὐχαρίστως εἰς πτωχὸν τινα πεινασμένον παρουσιασθέντα ἔμπροσθέν τοῦ. ἀπέθ. κατὰ τὸ 900. Μ. Χ.

ΑΜΑΔΟΚΟΣ, πατὴρ καὶ υἱὸς ὁμώνυμοι, ἐσάθησαν εἰς τὸν πόλεμον τοῦ Κερσοβλέπτου, καὶ ἐσυμμάχησαν μὲ τὸν Φιλιππον.

ΑΜΑΛΑΣΟΪΝΤΑ, θυγάτηρ τοῦ Θεόδωρου Βασιλέως τῆς Ἰταλίας. αὕτη ἡ πεπαιδευμένη Πριγκίπισσα ἐγεννήθη εἰς τὴν Ρώμην, ἐξεφανώθη τὸν Θεόδοτον, τὸν ὁποῖον κατώρθησε μὲ τὴν παιδείαν τῆς, καὶ τὸν ἔκαμε Βασιλέα τῶν Ρωμαίων καὶ τῶν Γότθων. ἀλλ' αὐτὸς ὁ ἀχάριστος καὶ κάκιστος διώρισε καὶ τὴν ἐπνίξαν κατὰ τὸ 554. ἐνῶ εὕρισκετο εἰς τὸν περίπατον.

ΑΜΑΝΤΟΣ, ἐνίκησε τοὺς Γάλλους εἰς

ἀποφασίαν τὸ 285. Μ. Χ. Βοηθούμενος ἀπὸ Αἰλικίων τινα καὶ ἀπὸ ἄλλους συνωμότης ληστὰς, δούλους, χωρικούς βιασμένους ἀπὸ τὰ δάρα τῶν φόρων. Οὗτοι οἱ δύο ὠνομάστησαν Αὐτοκράτορες, καὶ ὤρμησαν ἐναντίον τῶν ἀληθινῶν κατακαίοντες χωρία καὶ πόλεις. τέλος πάντων ὁ Αὐτοκράτωρ Διοκλητιανὸς ἔστειλε στρατεύματα καὶ τοὺς ἐφόρευε πλησίον τῶν Παρισίων εἰς ἕν φρούριον.

ΑΜΑΡΦΑΛ, Βασιλεὺς τῶν Βαβυλωνίων, καὶ σύμμαχος τοῦ Κοδολλογομῶρ. μετὰ τὴν Βασιλείαν τούτου ὑπέπεσαν ὑπὸ τὴν ἐξουσίαν τῶν Ασσυρίων ἀπὸ τὴν ὁποίαν τοὺς ἠλευθέρωσεν ὁ Ναβονασάρ, καὶ πάλιν τοὺς ὑπέταξεν ὁ Ασασαδδὸν Βασιλεὺς τῶν Ασσυρίων. ὁδὲ Ναβοπαλασάρ ἀπεκατέστησε πάλιν τὸ βασίλειον τῶν Βαβυλωνίων, καὶ υἱὸς αὐτοῦ Ναβουχδονόσωρ τὸ ἔφερεν εἰς τὸν Κολοφῶνα τῆς δόξης. μετὰ τὸν θάνατον τούτου ἐσέσθη ἡ δόξα τῆς ὑπερηράνου Βαβυλωνος, καὶ ἔγινε λάφυρα τοῦ Κύρου, ὅστις τὴν ἦνωσε μὲ τὴν Περσίαν κατὰ τὸ 530. Π. Χ.

ΑΜΑΣΙΣ, Βασιλεὺς τῆς Αἰγύπτου. τὸ πρῶτον ἦτον ἀπλοῦς στρατιώτης, ἀφοῦ δὲ ἔγινε Βασιλεὺς οἱ στρατιῶται τοῦ ζηλοτυποῦντες τὸν ἑκατηγόρου. ἀλλ' ἔπειτα μὲ τὴν φρόνησιν καὶ γλυκύτητα, καὶ πολιτικὴν του, τοὺς κατώρθησε καὶ τὸν ἐσέβοντο. Οὗτο, ἐσύστησε νόμον, ὅστις ὑπεχρέωνε ἕκαστον πολίτην νὰ πηγαίνῃ ἐτησίως εἰς ἕν κριτήριον, τὸ ὁποῖον αὐτὸς ἐσύστησε καὶ νὰ ἐξομολογῆται ὅ, τι ἔπραξεν. οὗτος ἔζη κατὰ τὸ 569. Π. Χ.

ΑΜΒΡΟΣΙΟΣ ὁ ἁγιος, ἐγεννήθη εἰς

τὴν Γαλλίαν, μετὰ δὲ τὸν θάνατον τοῦ πατρὸς τοῦ ἦλθεν εἰς τὴν Ρώμην, ὁ Αὐτοκράτωρ Βαλεντιανὸς τὸν ἐτίμησε μὲ διάφορα ἀξιώματα, οὗτος ἐγνώριζε τὴν Ἑλληνικὴν καὶ Λατινικὴν διάλεκτον, συνέγραψε Λατινιστὶ διάφορα συγγράμματα ἐκκλησιαστικά. ἔζη τὸ 1370, Μ.Χ.

ἌΜΒΡΥΣΣΟΣ, πρῶτος Θεμελιωτὴς τῆς ἐν Φωκίᾳ πόλεως Ἀμβρυσίου, ἐκ τοῦ ὁποίου ἔλαβε τὴν ὀνομασίαν. Παισ.

ἌΜΕΔΑΪΟΣ, Α. ὁ Μέγας Κόμης τῆς Σαουδάρας, συνεπὲς καὶ πολεμικός. ἔκαμεν 32 πολιορκίας, ἐβοήθησε τὴν Γόδαν κατὰ τὸν Τούρκων, ἀπέθ. κατὰ τὸ 1323, ἐτάθησαν καὶ ἄλλοι πολλοὶ Κόμητες ἀνδρεῖοι ἀπὸ τὴν ἰδίαν οἰκογένειαν.

ἌΜΕΙΝΙΑΣ, Ἀθηναῖος, ἀδελφὸς τοῦ ποιητοῦ Λισχύλου, ὅστις εἰς τὴν ἐν Σαλαμῖνι μάχην ἔλαβε τὸ ἄριστον ὡς νικητῆς. Ηρόδ.

ἌΜΕΙΝΙΑΣ, Λακεδαιμονίος τις Θουκ.

ἌΜΕΙΝΙΑΣ, κωμικός τις ποιητῆς, Ἀθηναῖος, νικήσας τὸν Δρισοράντην εἰς δύο κωμικά δράματα, τῆς Νερφέλας, καὶ τῆς Ορνιθας, Δρις. Βατ. 14.

ἌΜΕΡΙΚΟΣ, Ἰταλὸς ἀπὸ τὴν Φλωρεντίαν, περίφημος περιηγητῆς, τοῦ ὁποίου τὴν φήμην πολλοὶ ἡγεμόνες ἐφθόνησαν, τὸ 1494, ἀνεκάλυψε πολλὰ νέα μέρη εἰς τὴν Ἀμερικὴν, ἀπέθ. κατὰ τὸ 1516, εἰς μίαν νῆσον τῆς Ἀμερικῆς.

ἌΜΗΣΤΙΓΙΣ, στρατηγὸς τις τῶν Περσῶν. Περ. Λισχύλ.

ἌΜΗΣΤΙΓΙΣ, γυνὴ τοῦ Ξέρξου Βασιλέως τῶν Περσῶν, ἢ Ἀμηςτις. Ηρόδοτ.

ἌΜΙΖΩΛΗΣ, Σκύθης τις γνωστὸς διὰ τὴν μετὰ τοῦ Λανθάνιδος φιλίαν. Λουκ.

ἌΜΙΑΚΑΣ, ἀναμαζόμενος Φαβίας,

πατὴρ τοῦ Ἀννίδου. Καρχηδόνιος, (ἡ δὲ Καρχηδὼν πόλις τῆς Ἀφρικῆς.) περίφημος στρατηγός, ἀπεμάκρυνε τοὺς ἔχθρους ἀπὸ τὰ τεῖχη τῆς Καρχηδόνος, αἱ ὁποῖαι ἦσαν ὑπὲρ τὰς ἑκατὸν χιλιάδας, καὶ τοὺς ἤρνας κατὰ κρίτας, ἐπλάτυνε τὰ ὄρια τῆς ἐπικρατείας των, ἔδωκε τὴν κέρηντου εἰς γυναῖκα εἰς τὸν υἱόν του καὶ ἀδελφόν της Ἀννίδαν.

ἌΜΜΕΝΝΟΥΝΑΧ ἐνδοξὸς Ἰαβίνος, ὅστις ἐφέρε τὸς Ἑβραϊκὰς τιμὰς, ἀπέθ. κατὰ τὸ 240, Μ.Χ.

ἌΜΜΙΑΝΟΣ Μαρκελῖνος, Ἕλληνας τὸ γένος, ἀπὸ τὴν Ἀντιόχειαν, στρατιώτης πεπαυδευμένος, παραιτηθεὶς ἔπειτα τὴν στρατιωτικὴν ἦλθεν εἰς Ρώμην, ὅπου καὶ συνέγραψε εἰς Λατινικὴν διάλεκτον Ἱστορίαν τῶν Ρωμαίων βιβλία τριάκοντα, ἐκ τῶν ὁποίων σώζονται τινά, ἔζη κατὰ τὸ 360, Μ.Χ.

ἌΜΜΩΝ, οὗτος ἐδασίλευσεν εἰς τὴν Αἴγυπτον κατὰ τὸ 1015, Π.Χ.

ἌΜΜΩΝΙΟΣ, Χριστιανὸς συγγραφεὺς ἀπὸ τὴν Ἀλεξάνδρειαν, ἔζη τὸ 250, ἔγραψεν ἄριστα συγγράμματα περὶ τοῦ Μωυσεως, καὶ Ἰησοῦ, συμφωνίας, καὶ ἁρμονίαν Εὐαγγελικὴν.

ἌΜΜΩΝΙΟΣ, γραμματικὸς συνέγραψε περὶ ὁμοίων καὶ διαφορῶν λέξεων, καὶ ἄλλα διάφορα, ἔζη τὸ 380, Μ.Χ.

ἌΜΜΩΝΙΟΣ, υἱὸς τοῦ Ερμίου, ἐχρημάτισε μαθητῆς τοῦ Πρόκλου, Διδάσκαλος εἰς τὴν Ἀλεξάνδρειαν, παραδίδων τὴν πλατωνικοπεριπατητικὴν φιλοσοφίαν, πολλὰ πεπαυδευμένος, καὶ ἐξαιρέτως εἰς τὴν μαθηματικὴν καὶ Ἱστορίαν, ἔζη κατὰ τὸ 500, Μ.Χ.

ἌΜΟΙΒΕΑΣ, περίφημος τις Μουσι-

E.F. Δ. τῆς Κ.τ.Π.
ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ 2006

κός, καὶ καθαριστής ἐν Ἀθήναις, σύγχρο-
νος τοῦ φιλοσόφου Ζήνωνος τοῦ Στωϊκοῦ.
Δίλιαν. Πικιλ. 15.

ἈΜΟΙΝΗ, μία τῶν πενήκοντα θυ-
γατέρων τοῦ Δαναοῦ, τὴν ὁποία ἐμνη-
σεύθη ὁ Πολυδέκτωρ υἱὸς τοῦ Αἰγυπτοῦ
Υγίν.

ἈΜΟΜΦΑΕΙΟΣ, Σπαρτιάτης, ἡγε-
μὼν τοῦ λεγομένου Πισαίου τοῦ λοχου. Ηρ.

ἈΜΟΠΑΩΝ, εὐγενὴς Τρωάδιτης, υἱ-
ὸς τοῦ Πολυκλιδῆος, φονεὺς ὑπὸ τοῦ
Τεύκρου εἰς τὴν πολιορκίαν τῆς Τρωάδος.
Θμ. Ιλ. θ.

ἈΜΟΥΓΗΣ, στρατηγὸς τις τῶν Περ-
σῶν ἐπὶ Δαρείου τοῦ Ἰσάσπου. Ηρόδ.

ἈΜΟΥΓΗΣ, υἱὸς τοῦ Πισοῦθου, καὶ
ἱερόνομος τοῦ Ἰσάσπου, Πέρσης, Σατραπῆς
τῆς Καρίας. Θουκ.

ἈΜΟΥΛΙΟΣ, υἱὸς τοῦ Πρῶτου Σουλδί-
ου, Βασιλεὺς τοῦ Λατίου ἐν Ἰταλίᾳ καὶ
ἀδελφὸς τοῦ Νομίτορος, τοῦ ὁποίου τὴν
θυγατέρα ὁ Αμούλιος ἐβρίβεν εἰς φυλα-
κὴν, μαθὼν ὅτι ἐγέννησε κρυφίως. τὸ δὲ
βρέφος βαλὼν εἰς εἰ κισῶτιον ἀφῆκεν ἐ-
πὶ τοῦ Τιβέριος ποταμοῦ. τοῦτο δὲ ἦτον
ὁ Γωμόλος, ὅστις μετὰ ταῦτα φονεύσας
τὸν Αμούλιον ἀπεκατέστησε πάλιν εἰς τὸν
θρόνον τὸν πάππον τοῦ Νομίτορα. Πλούτ.
ὁ καὶ Αμώλιος παρὰ Στράβ. Ζ. Ρωμ.

ἈΜΟΥΣ, Αἰγυπτίος. οὗτος δὲν ἤθελε
να νυμφευθῆ· ἀλλ' ἐπειδὴ τινες τὸν παρε-
κίνησαν νὰ μὴν ὑβρίσῃ τὸν γάμον, κατε-
παίσθη. προτοῦ δὲ νὰ συνέλθῃ καὶ ἐπίσειε
τὴν νέαν σύζυγόν του, καὶ παρέτησεν τὸν
κόσμον, καὶ ὑπῆγον εἰς τὸ ὄρος τῆς Νι-
τρίας, ὅπου καὶ ἀσκήπτουσαν ἕκαστος χω-
ριστὰ διὰ δίου.

ἈΜΠΗΛΙΟΣ Λεύκιος. σώζονται με-

ρικὰ ὑπομνήματα διαφόρων διηγημάτων
του. κατὰ τὸ 1793. ἐκδοθέντα ἐν Λει-
ψία. εἴη τὸ 690. Μ. Χ.

ἈΜΥΘΑΩΝ, υἱὸς τοῦ Κρητέως καὶ τῆς
Τυρούς, καὶ ἀδελφὸς τοῦ Αἴσανος, κατοι-
κῶν ἐν Πύλῳ τῆς Μισηνίας, νυμφευθεὶς
δὲ τὴν Ἰδομένην, θυγατέρα τοῦ ἀδελφοῦ του
Φέρητος, ἐγέννησε μετ' αὐτῆς τὸν Βίαν-
τα καὶ Μελάμπουν. Ομ. Οδ.

ἈΜΥΜΩΝΗ, θυγάτηρ τοῦ Δαναοῦ.

ἈΜΥΝΤΑΣ, υἱὸς τοῦ Αλέκτα, Βασι-
λεὺς τῶν Μακεδόνων ἐπὶ τῶν χρόνων τοῦ
Δαρείου Ἰσάσπου, Βασιλεὺς τῶν Περσῶν
εἰς τὸν ὁποῖον ἐβίβασθη νὰ πληρώσῃ καὶ
φέρειν. τοῦτον διεδέχθη ὁ υἱὸς του Αλέ-
ξανδρος ὁ πρῶτος. Ηρόδ.

ἈΜΥΝΤΑΣ, υἱὸς τοῦ Φιλίππου καὶ ἀν-
νεψιὸς τοῦ Β'. Περδίκκα, ἀντιβῆς εἰς τὸν
θρόνον τῆς Μακεδονίας, διὰ συνεργείας
τοῦ Σιταλικοῦ Βασιλεὺς τῶν Θρακῶν, ὁ-
θεν ὑστερον ἐδιώχθη καὶ ἀπέθανε κατὰ τὸ
413 Π. Χ. Θουκ.

ἈΜΥΝΤΑΣ, υἱὸς τοῦ Αριδαίου, βασι-
λεύσας ἐν Μακεδονίᾳ τὸ 393. Π. Χ. ἀ-
φῆσας τρεῖς υἱούς, τὸν Αλέξανδρον, Περ-
δίκκαν, καὶ Φιλίππον, τὸν πατέρα Αλε-
ξάνδρου τοῦ Μεγάλου. Εενοφ.

ἈΜΥΝΤΑΣ, στρατηγὸς Φιλίππου τοῦ
Βασιλεὺς τῆς Μακεδονίας, τὸν ὁποῖον ὑ-
πολαμβάνουσιν υἱὸν τοῦ Περδίκκα ἀδελ-
φοῦ τοῦ Φιλίππου.

ἈΜΥΝΤΑΣ, υἱὸς τοῦ Αντιόχου, εἰς τῶν
στρατηγῶν τοῦ Μεγ. Αλεξάνδρου, ἐκστρα-
τεύσας μετ' αὐτοῦ εἰς τὴν Ἀσίαν.

ἈΜΥΝΤΑΣ, Βασιλεὺς τις τῆς Γαλα-
τίας, καὶ Λυκαονίας. Οὗτος εἰς τὴν ἐν
Ἀκτίῳ μάχην, ἦτο σύμμαχος τοῦ Κλέ-
σαρος Οκταβίου.